

[Fuglsang.]

f. eks. nævne en så vigtig ting som den noteudveksling, der har fundet sted mellem stormagterne vedrørende et stormagtsmøde. Hvad var mere rimeligt, end at radiolytterne hurtigst muligt fik noterne både fra vest og øst, således som de virkelig lød, og ikke med de kommentarer, som enhver kunne læse i dagspressen dagen efter. På et sådant område kan det ikke være afgørende, hvad kommentatoren personlig synes om eller ikke; det afgørende må være, at det danske folk er interesseret i virkelig at få klar besked om ethvert initiativ, der kan føre til afspænding, således at folket selv kan tage sin stilling.

Som sagt, jeg kan tiltræde motiverne for dette forslag, men jeg er ikke sikker på, at det vil være det rigtige. Jeg ser, at forslagsstillerne ser forholdsvist stort på sådanne ting som selve valgmetoden, men at det alligevel ikke er nogen helt ubetydelig ting, viser den diskussion, som netop dette punkt har foranlediget. Men dertil kommer, at man nu stiller forslag om direkte lyttervalg til radiorådet. Ja, men må der ikke være en vis grænse for, hvad man kan udskrive store og bekostelige valg til? I dag er det radiorådet, i morgen kan det være andre statsfunktioner, man mener der skal vælges direkte til. Det er ikke i og for sig princippet, jeg har noget imod, men der må vel trods alt af økonomiske og andre grunde være en grænse for, hvad man kan udskrive valg til i dette land. Jeg føler mig altså ikke sikker på, at lovforslaget anviser den rigtige vej, men jeg følger gerne med interesse med i forslaget's videre skæbne.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede minister karakteriserede i sin tale radiofonien hovedopgave som den at samle alles interesser om radiofonien. Jeg tror, ministeren har ret i, at denne opgave er meget vigtig; men iøvrigt synes jeg, at den højtærede minister tog noget tungt på hele det spørgsmål, der her foreligger til løsning.

Vi har fra vor side gang på gang rejst spørgsmålet om direkte lyttervalg både her i rigsdagen og i radiorådet ved vor repræsentant. Vi er derfor også tilfredse med, at forslagsstillerne fra venstre og det konservative folkeparti har fremsat det

foreliggende forslag til lov om ændring i loven om valg af radiatorådsmedlemmer.

Fra alle sider er man vist enig om, at den måde, hvorpå radiatorådet nu vælges, er utidssvarende, at ordningen med de forskellige lytterorganisationer på en vis måde er monopolbetonet, og at den fremgangsmåde, hvorefter de 6 radiatorådsmedlemmer i øjeblikket udpeges, er forældet. Allerede i 1935 blev der her i tinget stillet forslag om, at radiatorådet skulle vælges direkte af lytterne. Forslaget blev fremsat af dr. Axel Dam, som motiverede det med, at det var nok, at lytterne betalte licens, de skulle ikke desuden betale kontingent til en forening for at købe stemmeret til valg af radiatorådet; hans udtalelser findes i folketingets forhandlinger for 1934—35, sp. 3160. Valgordningen var urimelig allerede for snart 20 år siden, men den er endnu mere urimelig nu, da lytterorganisationernes rolle helt er udspillet, idet en lille kreds af lyttere kun har til opgave at udpege radiatorådets 6 såkaldte lyttervalgte medlemmer. Der er dog ingen grund til at fremsætte nogen som helst kritik mod lytterorganisationerne; der var en tid, da de havde deres store betydning, som det også er fremhævet her i dag. Det var egentlig private, der startede ud fra deres syn på radioens betydning, akkurat som det nu er tilfældet med hensyn til fjernsynet. Jeg synes; det er urimeligt, om man vil betale for fjernsynets udvikling med lytterlicensen, når der er private, som hellere end gerne vil betale for det. At radioen så senere blev overtaget af staten, skal jeg ikke her komme ind på at kommentere. Der er altså ingen grund til at fremsætte kritik mod lytterorganisationerne, men jeg synes, de ærede forslagsstillere holder sig lidt for meget tilbage, når de foreslår, at kun 8 af de 15 radiatorådsmedlemmer skal vælges af lytterne direkte. Der er her gjort et forsøg på at komme til en løsning, men efter min mening er det et ganske svagt forsøg i retning af det rigtige, nemlig at lade lytterne vælge hele radiatorådet. I lovforslaget foreslås det, at de 8 af 15 radiatorådsmedlemmer vælges af lytterne, medens folketinget eller de 4 største partier udpeger de 4 og telegramudvalget og journalistforbundet, der repræsenterer pressen, hver udpeger 1 medlem.